

Bilag 3.

Ved et Møde d. 18. Februar 1914 i Landstingets Udvalg angaaende Sølovene gjorde Direktør N. Høst — der sammen med Kaptain Minor Rasmussen mødte paa de Rederes Vegne, der sidder som Damp- og Sejlskibs-Rederiforeningernes Repræsentanter i Fællesrepræsentationen for Dansk Skibsfart — udførligt Rede for de Ønsker, som Repræsentanter for Skibsrederne nærer angaaende Ændringer i de forelagte Sølove.

Af Direktør Høst er der herefter blevet tilstillet Udvalget en trykt — 38 Sider i Kvartformat omfattende — Gengivelse af de paa det nævnte Møde fremførte Ønsker med dertil knyttet udførlig Motivering. Af denne Redegørelse anføres følgende:

Vi kommer til Dem som Repræsentanter for Skibsrederne, baade Dampskibsrederne og Sejlskibsrederne, og vil først sige Tak, fordi De har givet os Lejlighed til at komme til Dem og fremsætte nogle af de Tanker, som Forelæggelsen af det Lovforslag, som det ærede Udvalg behandler, giver os Anledning til.

Det er jo saaledes, at Søfarten herhjemme i Grunden hører til de stille Magter i Samfundet. Hverken i dette høje Ting eller i Folketinget er der et eneste Menneske, der ifølge sin borgerlige Stilling kan forudsættes at have særligt Kendskab til eller særlig Interesse for Søfarten og dens Forhold. Og netop fordi vi er saaledes stillede, er vi dobbelt taknemmelige, fordi vi faar Lov til at lette vore Hjerter for Udvalget, idet vi haaber, at det igennem de Udtalelser, som vi vil tillade os at fremsætte, skal kunne lykkes os at bibringe Dem Forstaaelse af, at det, som vi ønsker — paa hvis Skuldre Søneringslivet i Virkeligheden fornemmeligst hviler, og jeg kan tilføje: hviler tungt —, er det rette; og samtidig maa jeg maaske ogsaa, i det, jeg her har fremført, bede Dem se en Undskyldning for, at de Bemærkninger, som vi gerne vilde fremsætte bliver noget udførligere, end de maaske under andre Forhold vilde være blevet.

Vi kan ikke lægge Skjul paa, at vi i det hele taget har følt os skuffet over for det første, at dette Forslag overhovedet er blevet fremsat i den Skikkelse som det har faaet, og for det andet den Maade, hvorpaa det er fremsat; thi Forholdet er dette, at Forslaget, da det var udarbejdet af et Udvalg, som var nedsat af Ministeriet for Handel og Søfart, blev sendt til Behandling i Fællesrepræsentationen for dansk Skibsfart, og at Flertallet der, hvoriblandt samtlige Skibsredere, tog bestemt og meget energisk Afstand derfra. Saa vidt vi ved, vil det ærede Udvalg nu være i Besiddelse af de Forhandlinger, der blev ført i Fællesrepræsentationen, og hvoraf Redernes Standpunkt jo fremgaar. Det er sandt, at der ogsaa var Skibsredere med til at underskrive Udvalgsbetænkningen; men naar man læser Betænkningen igennem, vil man finde en Udtalelse af et Mindretal, hvoriblandt een af Rederne, en Søofficer og den ministerielle Embedsmand, som særlig maa forudsættes at have Kendskab til de Krav, der bør stilles til Førere, Styrmand o. s. v., nemlig Navigationsdirektøren, der gaar ud paa, at de væsentlig sluttede sig til Mindretallet i Kommissionen af 1904 — ganske den Opfattelse, som er kommet til Orde fra samtlige Rederes Side i Fællesrepræsentationen.

Medens jeg omtaler Kommissionens Arbejde, vil jeg gerne, navnlig provokeret af en Udtalelse af Landstingsmand Sonne, gøre en Bemærkning. Landstingsmanden udtalte, at Lovforslaget fremtræder som Frugt af meget fagkyndige og meget omhyggelige Overvejelser. Men dette maa jeg dog til en vis Grad bestride.